

Prima instanță: Jud. Bălți (jud. A. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu)

ÎN C H E I E R E

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Polișciuc Vladimir,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală „Gospodăria Comunal Locativă” împotriva Nadejdei Polișciuc, Iurie
Polișciuc, Vladimir Polișciuc cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de către Municipală „Gospodăria Comunal Locativă” și casată
hotărârea Judecătoria Bălți din 28 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 17 mai 2016, Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal Locativă” s-a
adresat cu o cerere de chemare în judecată către Nadejda Polișciuc, Iurie Polișciuc,
Vladimir Polișciuc privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că prin înștiințarea nr. 06-08 din 06 noiembrie
2015 și 289-08 din 18 aprilie 2016, proprietarului ap. 9, str. Alexandru cel Bun 6,
mun. Bălți, i-a fost adus la cunoștință despre faptul că are obligația de a achita
datoria, la acel moment în mărime de 8 597, 55 lei, pentru deservirea tehnică și
reparația blocului locativ și echipamentelor tehnice din interiorul blocului, iar în caz
de neachitare a datoriei va fi acționat în judecată.

Explică că, pârâtul a ignorat această încercare de soluționare a litigiului pe cale
amiabilă.

Afirmă că, lunar i-au fost expediate pârâtului avizuri de plată în care se indica
tariful lunar al costului serviciilor prestate și datoria acumulată pentru perioada
anterioară.

Relevă că în baza deciziei Consiliului municipiului Bălți nr. 6/33 din 05 mai
2011 a fost fondată Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal Locativă” -
agent economic cu drepturi de persoană juridică, formată în baza proprietății

municipale, care prin folosirea rațională a acestora prestează lucrări și servicii necesare pentru satisfacerea necesităților la nivel local.

Relatează că, Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal Locativă” este gestionar al fondului locativ, în gestiunea căreia se află fondul locativ din municipiul Bălți și realizează activități de bază aprobate de către Consiliul municipal Bălți prin decizia nr. 6/49 din 27 octombrie 2011, cu privire la aprobarea tarifelor pentru închirierea apartamentelor, deservirea tehnică și reparația blocurilor locative și echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a apei uzate și de încălzire).

Susține că până la momentul înaintării acțiunii pârâțul nu a achitat suma datoriei acumulate, în mărime de 8 597, 55 lei.

În urma concretizării cerințelor, cere reclamantul încasarea din contul pârâților în beneficiul său a datoriei în mărime de 7 524 lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 2 70 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 28 octombrie 2016 acțiunea Întreprinderii Municipale „Gospodăria Comunal Locativă” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 30 martie 2017 a fost admis recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal Locativă”, casată hotărârea Judecătorei Bălți din 28 octombrie 2016 și emisă o nouă soluție prin care: s-a încasat în mod solidar de la Iurie Polișciuc, Vladimir Polișciuc și Ivan Polișciuc în beneficiul Întreprinderii Municipale „Gospodăria Comunal Locativă” datoria în sumă de 5 566 lei și cheltuieli de judecată în cuantum de 472, 50 lei.

La data de 15 mai 2017, Polișciuc Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu a luat în considerare probele anexate la materialele dosarului și anume: declarațiile martorilor, fotografiile în care este reflectată starea blocului, aflat în gestionarea Întreprinderii Municipale „Gospodăria Comunal Locativă”.

Susține că, Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal Locativă” a încălcat pct. 19 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, precum și prevederile altor norme legale.

Consideră că, suma datoriei dispusă spre încasare din contul pârâților nu a fost probată de către reclamant.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin scrisoarea de însoțire Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa părților copia deciziei din 30 martie 2017 la 19 aprilie 2017 (f.d.187), iar conform avizului de recepție/livrare Polișciuc Vladmir a recepționat decizia instanței de apel la 21 aprilie 2017 (f.d. 188).

Prin urmare, recursul declarat de aceasta la 15 mai 2017 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Polișciuc Vladimir, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Polișciuc Vladimir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Polișciuc Vladmir.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Polișciuc Vladmir, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu